

Quimi Portet publica la seva particular revetlla hivernal

Entrevistem el músic vigatà, que avui publica el seu desè disc d'estudi, 'Festa major d'hivern' | "La gent d'una certa edat recordem perfectament aquelles festes d'hivern, que eren de via estreta, una cosa de segona regional"

Quimi Portet | Xavier Mercadé

Festa major d'hivern (Quisso Records / Fina Estampa, 2018) és el desè disc en solitari de **Quimi Portet**. Als seus 60 anys el bandautor reivindica un esperit rocker que desprèn energia a cabassos. La gira de presentació del seu nou disc començarà el 20 d'abril al Festival Strenes i continuarà el 15 de maig al Mil·leni de Barcelona.

La festa major d'hivern la fem directament al pavelló?

No es pot pas fer a l'aire lliure! La gent d'una certa edat recordem perfectament aquelles festes d'hivern, que eren de via estreta, una cosa de segona regional. Feia fred i es perdia una mica la sensualitat de les festes majors d'estiu. Aquest títol no l'he posat jo. El disc s'havia de dir d'una altra manera, i el dia que va venir la gent de la discogràfica i management a escoltar-lo, tothom va tenir clar que el títol havia de ser aquest.

Com et plantejes l'inici d'un disc?

Dissimulant, com si no l'estigués fent. No m'ho plantejo mai, perquè seria molta pressió. Quan arribo a casa vaig gravant coses amb la guitarra, i arriba un dia en què faig una escoltada de tot

plegat i veig que ja començo a tenir prou material. A partir d'aquest moment és quan començo a organitzar-ho tot.

Excepte una col·laboració del guitarrista Phil Manzanera (Roxy Music), el disc l'has compost i tocat tot tu sol, coproduït amb David Tickle. Per què no ho has fet amb els teus músics habituals?

Aquesta vegada em venia de gust fer-ho sol. D'aquesta manera explores altres parts de les teves possibilitats. Òbviament t'enfrontes a les teves limitacions, però també permet que aflorin coses que amb el treball en equip de vegades no poden sortir per compromisos i negociacions. I també hi ha una altra cosa important: m'agrada divertir-me tocant de tot, produir, mesclar... m'agrada fer-ho tot.

Als teus seixanta anys encara es pot mantenir l'esperit rocker?

Penso que sí, estic perfectament. M'agrada la música popular contemporània i el rock. És una proposta molt simple: un riff de guitarra, un ritme contundent de bateria i un tio que hi canta a sobre. Em motiva molt, sobretot en els concerts en directe que és quan ens acostem més al rock'n'roll.

El disc comença («Cinc-cents metres») i acaba («Epíleg») amb temes instrumentals, i al mig hi ha «Pedalada popular». És un ordre semblant al d'un LP de vinil?

Aquesta era la idea. Vaig néixer el 1957 i segueixo component els discos com si fossin un vinil, amb vint minuts per cada cara. És un format que em serveix com a dinàmica d'inspiració. Em sembla que als aficionats a la música, des d'un heavy de Cornellà fins a un hippy de Ripoll, els agradarà aquest format perquè trobaran un punt on connectar-hi. En el fons, no he pogut evitar fer discos per als aficionats a la música.

«Ai, nineta!» té un toc psicodèlic i progressiu. És un retorn als teus primers temps?

Són influències que em surten soles. Soc un aficionat a la música des dels set anys, he sentit tanta música i amb tanta il·lusió que m'he acabat convertint en permeable a tot el que he viscut i sentit. No dissimulo res com podia fer en altres èpoques de la vida. Si em surt un ritme psicodèlic o un riff de rock garrulo, m'hi llanço totalment. Òbviament per la meua manera de cantar i de compondre soc totalment identificable, però em sembla que les meves influències són molt eclèctiques. No voldria fer un disc de gènere, a mi m'agrada la música popular pel broc gros.

Com serà el directe d'aquesta gira? Quina banda t'acompanyarà?

Seguiré amb Jordi Busquets a la guitarra i Àngel Celada a la bateria. Ens ho vam passar molt bé a la passada gira, va ser molt divertit muntar un trio sense baix. A més, hi ha una dinàmica divertida entre nosaltres, som molt seriosos i a la vegada diferents, ens ho passem molt bé i estem molt il·lusionats.

Quimi Portet Foto: Xavier Mercadé